

חוויות מסמינר מד"צים

שמחים ובעיקר מתרגשים יצאנו ביום ראשון (ה5.7) לסמינר המד"צים. הסמינר אשר מתקיים ביער כפר החורש שבעמק יזרעאל הוא שיאו של תהליך "לקראת הדרכה" בן שנה שעברנו בקן ובמרכז עידן.

מהעמק יצאנו 51 חניכים בשלוש קבוצות. כשהגענו למחנה חולקנו לארבעה מחנות: אורן, אלון, ברוש ורימון (מחנה חדש שנפתח השנה), נפרדנו אחד מהשני וכל אחד מאיתנו מיהר למחנה שלו שם חיכה לו "הסגן" של המחנה שלו, הסגן הוא סגן מפקד המחנה ותפקידו לשמור על הבטיחות והמשמעת. לבושו של הסגן: חולצת תנועה, מכנסי ב' צבאיות, כובע, משקפי שמש ומגאפון על מנת לצעוק על חניכים... למגאפון תפקיד חשוב מכיוון שהוא מגביר את האופי "הכועס" של הסגן שממילא כחלק מתפקידו הוא זועף בדרך קבע.

אז לאחר שכל אחד נקלט במחנהו וקיבל כובע, צמיד ובקבוק (שלושה דברים שחייבים שתמיד יהיו איתך אחרת תקבל מנת צעקות מ"הסגן"), הלכנו לחוגים. החוגים הם הקבוצות שבהן אתה תחווה את הסמינר, לטוב או לרע. בכל חוג יש בערך 18 חניכים מכל קצוות הארץ וחלקי האוכלוסייה. את החוג מדריך מדריך/ה שהם קומונרים (ש"ש) בתנועה.

בחוגים עברנו פעולות, על התנועה, על ערכיה, על הדרכה ועל בטיחות. מלבד כל אלה יצאנו גם לשני ניווטים, אחד היה עם כל החוג והשני היה בחוליות של שישה חניכים ללא מדריכה כשלכל אחד היה תפקיד מסויים.

המעבר בין מחנה אחד למשנהו היה אסור, מה שלא מנע מכמעט כולם לעבור כדי לראות את החברים תוך הסתכנות בעונש הידוע של צרחות מהסגן.

בלילה הלפני אחרון התקיים טקס הסיום המרגש אשר בשיאו חולקו סיכות המדריכים. הטקס כלל הנפת דגלים, הקראת יזכור לזכר בוגרי התנועה שנפלו, שירת שני המנוני התנועה (התקווה והאינטרנציונל) ונאומים של מפקדי המחנות (מצ"ב למטה) ורכז התנועה.

בדרך חזרה לעמק כולם שרו מוראליים של המחנות והתווכחו את הוויכוח הכל כך מיותר הזה של מי המחנה הכי טוב, כי ידוע שרימון שולט....

לעבודה, להגנה ולשלום,
עלה והגשם!
שיזף שושני

קל ללמד ילד לשנוא.

חינכו אותו שיש רק צבע גוף אחד, והוא בהיר ונקי, כל צבע עור אחר מסוכן ומפחיד ומאיים ויש להתרחק ממנו לפני שיפגע בך.

חינכו אותו שכל מי שהוא לא מסכים איתו, לא דומה לו, צריך להרוג.

חינכו אותו שדת אחרת זה רע. שאין מקום לשוני. שצריך שכולנו נהיה אותו דבר.

חינכו אותו שבעולם שלנו יכולה להיות רק מלחמה. בין לאומים, בין דתות ולעולם זה יישאר כך. ועליו לשרוד.

קל ללמד ילד.

קל ללמד ילדה להרגיש קטנה.

חינכו אותה שהיא צריכה לרצות אחרים ושאינן משמעות למה היא רוצה ולמה היא מסכימה.

חינכו אותה שהמראה זה הכי חשוב, ושהיא צריכה להיות מוקפדת. חינכו אותה להעריץ דוגמניות ולרצות להראות כמותן. חינכו אותה להיות רזה ומנומסת ולאכול מעט.

חינכו אותה שנשים לא יוכלו להיות ממש מנהיגות, אבל הן יכולות לנסות אם ירצו. חינכו אותה שגבר יחליט מה היא ועד כמה היא שווה בעולם.

קל ללמד ילדה.

קל ללמד ילד להיכשל,

חינכו אותו שימדדו אותו רק על פי מספרים.

חינכו אותו שלכישרון שלו אין מקום בבתי הספר,

חינכו אותו שכולם הם אותו דבר, ואם רק יתאמץ קצת יותר אז יצליח.

חינכו אותו שהוא מאכזב, שהוא בלתי מספיק, שהוא צריך ריטלין.

קל ללמד ילד להיכשל.

בוגרי סמינר מד"צים, מחנות אלון ברוש אורן רימון,

הערב אתם מצטרפים לציבור המחנכים והמחנכות בחברה הישראלית.

למה תחנכו אתם את חניככם? עיניהם מצפות לכם.

הם אינם זקוקים לעוד מבוגרים שילמדו אותם את כל מה שכבר השכילו להבין בעצמם בחייהם הקצרים.

זקוקים הם לך המדריך, שתלמד אותם שיש להם מקום בעולם, והוא מקום שווה לכל אדם אחר. שלא תשפוט אותם על פי מוצאם, דתם, צבע עורם, העדפתם

המינית. תלמד אותם לכבד נשים ולראות בהן שוות אליהם.

תלמד אותם שבקבוצה יש מקום לשוני, תלמד אותם שאפשר להכיר אדם שמעולם לא פגשת ולהפוך אותו לחבר קרוב אמיתי בדיוק כמו שלמדת אתה כאן בסמינר

מד"צים.

זקוקות הן לך המדריכה שתלמדי אותן לאהוב את עצמן את גופן, תלמדי אותן שהן עומדות בזכות עצמן כמו כל אדם אחר בעולם, שהן יהיו המנהיגות של החברה

שלנו.

זקוקים הם לכם ולכן מדריכים ומדריכות חדשים, שתעצימו אותם שתצפו מהם ליותר ממה שהם ציפו מעצמם, שתלמדו אותם שהם יכולים לחלום ולרקום חברה

אחרת צודקת יותר.

שהן יכולות לרקוד ולצחוק ולשחק,

שהם לא חייבים לשפוט אחד את השני הם יכולים גם לקבל ולהכיל,

מה רצינו ללמד אתכם כאן בסמינר מד"צים?

שאתם עצמאיים, שהבחירה שלכם להגיע לכאן ולבחור במשימת ההדרכה היא אישית, שיש לכם יכולות להוביל קבוצה בטיול, לקרוא מפה, לשלוט בשטח, לאהוב את הארץ שלנו.

להבין שהעמדה שלכם משונה, שאין דבר כזה לשתוק בתנועה, הרי אי אפשר להיות מחנך ולשתוק כשאחד מכל שלושה חניכים שלך הולך לישון רעב, אי אפשר לשתוק שלא קיבלו את חניכה שלך לבית ספר בגלל שהיא אתיופית, אי אפשר לשתוק- צריך לזעוק, צריך לחנך.

לימדנו אתכם שיש לכם זכות וחובה לחנך, להציע לחניכים קבוצה גדולה, חברות אמיתית, תמימות.

שאתם ההנהגה של התנועה, אתם שהצטרפתם בשנה האחרונה, אתם שגדלתם במועדון, אתם שמקימים קן חדש שרק נולד, אתם שצמחתם בחברת הנוערים, אתם שחניכים מאז כיתה ד', אתם כולכם ההנהגה של התנועה שלנו. אתם תובילו אותה. אתם תעצבו אותה. אתה תהפכו אותה להיות בתנועה מתמדת.

1500 מדריכים צעירים, דמיינו לעצמכם 20 חניכים מאחורי כל אחד ואחת מכם, 30 אלף חניכים בכל רחבי הארץ בקיבוץ, במושב, ביעוב, בעיר. במרכז, בצפון, בדרום שמחכים לכם. נצא מכאן ונגיע לעשרות אלפי חניכים ונעצב את החברה שלנו מחדש.

פגשנו בסמינר את האנשים המעולים ביותר שנמצאים בחברה הישראלית. התמודדתם בעצמכם עם אתגרים גדולים, רכשתם חברים וחברות חדשים מכל רחבי הארץ, עמדתם בפני דילמות ערכיות על החברה, על תפקידכם בה. רקמתם חוגים ומחנות, חברות חזקות המצליחות לקיים מפגש אמיתי, מכבד, חברי, אחראי בין חברי וחברות תנועה. בפעולה, ביוזם, ביום ובלילה. חרגתם מהגבולות של עצמכם, התנתקתם לרגע מהמוכר והנח וגייליתם בעצמכם כוחות חדשים. בסיומם של 11 ימים אינטנסיביים שעמדתם בהם בכרות ובאחריות המתאימה לאלו המוכנים להצמיח דור חדש של חניכים בתנועה. אתם, מדריכים ומדריכות חדשים, המתנה הגדולה ביותר שיכלה לבקש לעצמה תנועתנו בשנת התשעים שלה.

דור מדריכים חדש, שיצבע את הקינים בכל רחבי הארץ בגוונים של שיוויון, חמלה, אהבת האדם וצדק.

אנו מצפים מכם לצאת מסמינר מד"צים ולחזור מחוזקים אל הקנים ביישובים השונים, התמסרו למשימת ההדרכה, פיתחו את זלתות הקנים לכל נער ונערה בחברה הישראלית.

מדריכים צעירים, מדריכות צעירות, מחנות אלון ברוש אורן רימון

לעבודה להגנה ולשלום

עלו והגשימו.

